



Catalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De s[an]ctis Sabino [et] socijs marty. Cap[itulum]. xix.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

De sanctis in mense decembris occurrentibus Fo. xxij.

de hebreo in grecum translatum. Idem hies-
ronymus de greco interpretat⁹ est in latinum:
quod hodie dicitur psalterium romanum: eo q
in romana viba ecclesia co ritur. Quod postea
prefatus doctoz in aliquibus emendavit: t illud
emendatum cantari cepit in ecclesia gallicana;
dum rameu postea in vtroq; comperisse: defes-
tus notables hebreum psalterii de hebreo
verboreno ⁊ immediate trastulit in latinum:
quo licet alicubi clerici non ritantur: ab eis ra-
men qui lingua nouerunt hebreicam vt veris
or pre ceteris approbat⁹.

De sancto danieli monacho ⁊ con-
fessore. Cap. xvij.

Divid monach⁹ fu-
it: primo magnus latro in par-
tibus hermopolis: qui omnes
transeuntes predabatur habēs
secum triginta consocios. Tan-
dem compuncrus ad monasterium accessit: ⁊ se
monachum fieri postulauit. Queum dum abbas
⁊ fratres recusarent cum iam senem videntes:
⁊ qualis fuerat agnoscentes: communatus est
illis: q nisi eum susciperent monachum: cum
excliperent predatorem ⁊ inimicū: ita ut cū so-
cis suis illic rediens omnes lugularet: ⁊ mo-
nasterium evuereret. Sicq; receptus ⁊ monas-
chus factus in summa abstinentia ⁊ humilita-
te viviebat: omnesq; fratres numero. ixx. operā-
tes inuabat. Lui die quodam in cella sedēt an-
gelus apparet nūcianus ei omnia peccata sua
dimissa. Quod dum ille se credere nolle respo-
dider: q tam immania ⁊ tot sceleris deus sibi
tamēto dimissem: angelus eidem subiunxit: q
codem signo, deus ipsum ppter incredulitatē
percuteret quo percussus fuerat zaharias: vt
se ex illo die semp mutus existaret: quo signo
discerit omnia possibilia apud deum. Eumq;
de hoc ille conquerere: maxime quia mut⁹ exi-
stes psallere: v'lo orare nō posse: agelus ei dixit:
q exiūc extra psalmos ⁊ dei laudes omnino
lingua eius liganda foret. Et quo die officium
quidem dicebat: ⁊ orandi potestarem habebat:
alud nō verbum omniuo proferre non poter-
rat: qui in eius sanctitatis testimonio plurib⁹
claruit signis. hec invitis patrum.

De sancto trophino epo. Cap. xvij.

Trophinus episco-
pus ⁊ confessor: discipul⁹ aposto-
lorum Petri ⁊ Pauli: cuius me-
minit paulus apostolus scribēs
ad timothēū: ⁊ ab eodē apostolo
eo episcopus ordinatus ciuitati
arelaten. ad predictandum xp̄i euāgeliū p̄im⁹
directus. Et cuius fonte vt papa zozimus scri-
bit: tota gallia fideliumulos accepit. Qui do-
ctrina ⁊ miraculis clarus quietuit in pace. uij.

kalendas januarij. Quo etiā tempore sanctus
clementius elus pauli discipulus viennam per-
uenit: ibi⁹ miraculis effulgit.

De scris Sabino ⁊ sociis marty. Cap. xij.

Superatio et marcello diaconib⁹
⁊ venustiano cūrtoe ⁊ filiis pas-
si sunt apud assisi ciuitatē tēpo-
pore maximiani imperatoris. Qui beatus epi-
scopus cī duobus diaconibus suis: superant-
io ⁊ marcello a venustiano augustali tuseie in
ciuitate assisi tentus: dī ad sacrificia suades-
retur: perne sibi deos presidis presentari ut eis
immolaret. Alle ho statuā lonis ex precioso co-
rallo sibi adduci fecit. Quā sanct⁹ in terrā elis-
dens cōfregit. Propter qđ iussu venustiani ma-
nus el⁹ p̄fice sunt. Deinde duos diacones fecit
in sciculeo leuari diuīg fustib⁹ cedi: ⁊ latera eōis
vngubus radī: ⁊ lignem subterponit. Tunc ante
bo sp̄itum emiserunt. Quorū corpora in flus-
ulum lactara a p̄scatorib⁹ presbyteris collecta
iuxta viam sepulta sunt. Sabinus ho in carcere
re clausus: nocte a serena matrona fouebatur:
que man⁹ eius trūcas p̄ reliquiās referuabat.
Eius ⁊ nepotē cecū illuminauit: quo miraculo
quingēt⁹ genitiss ad xp̄m cōuersi sunt. Post hoc
duo venustianus p̄es oculis grauitate lāgu-
ret: Sabinus ad se adductū cū honore rogabat:
vt sicut nepotē serene illuminauerat: sic ⁊ se ab
oculorum passione sanaret. Quē sanctus sabi-
nus penitentia eide ī postra cūrtoe ⁊ duobus
filiis cōvertit ⁊ baptizauit: cūq; ab infirmitate
liberauit. Hoc audiēs maximian⁹ imperator
misit illic lucū tribunū. Qui venustianū cum
cūrtoe ⁊ duobus filiis xp̄m confitūtes decolla-
uit. Sabinus ho ad ciuitatē spoletanā adductū
tam diu plumbatis cedi fecit: donec sp̄itū ex-
halaret. Eius corpus vna cum manib⁹ serena
sepeluit. Horum hominum passio collitur. iij.
kalendas januarij.

De sancto liberale epo ⁊ martyre. Cap. xij.

Lberalis episcop⁹
camen. q ciuitas est apulē pas-
sus est sub adriano imperatore.
Quē pater ciuitis roman⁹ nobilis
senator eleutheri⁹ noīe dececedēs
commendauit euāthie v̄toī sue. Illa ho xp̄ia
na puerum cuiusdā sc̄o epo tradidit: sacris litte-
ris inbuēdū. Ep̄s ho liberalē eruditū: cū esset
annor. xvi. ad diaconatū: deinde annor. xvij. ad
sacerdotiū p̄monit. Et cū multis iā signis cla-
reret eide annor. xx. ciuitatis camenē ep̄m or-
dinauit ad popl̄t p̄ces. Imperator ho venīc̄s ro-
mā audita liberalis fama: missō felicē comite
ad camenē. ciuitatē iussit eū sibi romā adduci.
Saci⁹ ho felicē ad deū cōvertit: ⁊ venīc̄s secū
romā in via baptizauit. Presentat⁹ ligit adris